

bibliography

- Aeschylus. The Oresteian Trilogy. trans Philip Vellacott. London: The Penguin Classics, 1969.
- Adams, Hazard (ed.). Critical Theory Since Plato. New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1971.
- Durant, Will, The Life of Greece. New York: Simon and Schuster Inc., 1939.
- Euripides. Electra. trans. Philip Vellacott. London: The Penguin Classics, 1963.
- Everett, Edwin M., Brown, Calvin S., Wade, John D. (ed.). Masterworks of Literature: Homer to Cervantes, Vol. I. New York: The Dryden Press, 1955.
- Falk, Doris V. Eugene O'Neill and The Tragic Tension. New Jersey: Rutgers University Press, 1958.
- Gassner, John (ed.). O'Neill: A Collection of Critical Essays. New Jersey: Prentice Hall, Inc., 1964.
- Gerls, Arthur & Barbara. O'Neill. New York: Harper & Brother, 1960.
- Germain, Gabriel. Sophocle. Paris: Aux Editions du Seuil, 1969.
- Giraudoux, Jean. Electre. Paris: Bernard Grasset, 1937.
- Gunthur, W.K.C. The Greeks and Their Gods. Boston: Beacon Press, 1950.
- Hamilton, Edith. Mythology. New York: The New American Library, 1969.
- Hamilton, Edith. The Greek Way. New York: The Modern Library, 1942.
- Hildebran, Alice (ed.). Greek Literature. New York: George Braziller, 1966.
- Hogan, Robert, Molin, Sven Eric. Drama: The Major Genres. New York: Dodd Mead & Co., 1970.

- Hooper, Finley. Greek Realities. New York: Charles Scribner's Sons, 1967.
- Houlet, Jacques. Le Théâtre de Jean Giraudoux. Paris: Editions Pierre Ardent, 1945.
- Hutchinsons, Robert Maynard (ed.). "Freud". Great Books of the Western World. Chicago: Encyclopedia Britannica Inc., 1952.
- Jaeger Werner. The Theology of The Early Greek Philosophers. New York: Oxford University Press, 1936.
- Kitto,, H.D.I. Greek Tragedy. New York: Doubleday & Co. Inc., 1950.
- Lemaitre, Henri. La Littérature Française du XX Siecle. Paris: Bordas - Laffont, 1971.
- Lewis, Allan. The Contemporary Theater. New York: Crown Publishers, Inc., 1962.
- Mannoni, O. Freud. Paris: Aux Editions du seuil, 1968.
- Marker, Chris. Giraudoux Par Lui - Même. Paris: Editions du Seuil, 1963.
- Miller, Perry. The New England Mind. Cambridge: Harvard University Press, 1963.
- Murray, Gilbert. Aeschylus. London: Oxford University Press, 1962.
- O'Neill, Eugene . "Mourning Becomes Electra", Nine Plays by Eugene O'Neill. New York: The Modern Library, 1959.
- O'Neill, Eugene . "Working Notes and Extracts From a Fragmentary Work Diary", American Playwrights On Drama. New York: Hill & Wang, 1965.
- Parkes, Henry Beamford. Gods and Men: The Origins of Western Culture. New York: Alfred A. Knoff Inc., 1959.
- Parrington, Vernon Louis. Main Currents in American Thought: An Interpretation of American Literature Vol I. New York: Harcourt, Brace & World Inc., 1930.

- Porter, Thomas E. Myth and Modern American Drama. Detroit: Wayne State University Press, 1969.
- Russel, Bertrand. A History of Western Philosophy. New York: Simon and Schuster, Inc., 1945.
- Sanders, Thomas E. The Discovery of Drama. Glenview: Scot Foresman Co., 1968.
- Taylor, Paul W. (ed.). Problems of Moral Philosophy, Belmont: Dickenson Publishing Co., Inc., 1967.
- Tiusanen, Timo. O'Neill's Scenic Images. New Jersey: Princeton University Press, 1968.
- Vaughan, C.E. Types of Tragic Drama. London: Macmillan & Co., Ltd., 1970.
- Warner, Rex. The Stories of the Greeks. New York: Ferran & Strauss & Giroux, 1967.
- Webster, I.B.L. Greek Theater Production. London: Methuen & Co., Ltd., 1970.
- Wedek Harry E. (ed.). Classics of Greek Literature. New York: Philosophical Library, Inc., 1963.
- Whitman, Cedric H. Sophocles. New York: Charles Scribner's Sons, 1969.

ภาคผนวก

ผนวก ก

เรื่องย่อบทละครอิเล็กทรอนิกส์

ไอเรสต์ที่สพรอมด้วยคนใช้เก่าแก่โคกลัมมายังอาร์โกสเพื่อแก้แค้นให้กับอกาเมม-
นอนผู้บิดา ไอเรสต์ได้วางแผนให้คนใช้เข้าไปป่าวประกาศในวังว่า เขาตายแล้ว ส่วน
ตนเองจะไปคารวะบิดาที่หลุมฝังศพก่อน ต่อจากนั้นจะถือโอกาสกระโดดเข้าไปในวัง แสร้งทำ
เป็นว่านั่นคือกระดูกของไอเรสต์ที่ส

อิเล็กทรอนิกส์ได้ออกมาแสดงความโศกเศร้า คร่ำครวญเสียใจที่บิดาต้องถูกฆ่าตาย
เชอพร่าว่าพันถึงวันเวลาที่ไอเรสต์ที่สจะกลับมาแก้แค้นแทนบิดา อิเล็กทรอนิกส์ได้แสดงความ
เกลียดชังอิจิสทุสและโคลเฮมเนสตราที่บังอาจลอบฆ่าอกาเมมนอน ขณะนั้นคริสโตที่มีสนอง
สาวโค่นำของไปบูชาหลุมฝังศพบิดาตามคำสั่งของมารดาซึ่งต้องการแก้แค้นร้าย ทั้งสองได้
ถกเถียงกันในเรื่องการแก้แค้น คริสโตที่มีสเตือนพี่สาวให้ระวังภัยจากความคิดนี้ แต่อิเล็ก-
ทรอนิกส์กลับมุ่งมั่นจะแก้แค้นให้จงได้และเธอได้ดูถูกความฉลาดของน้องสาว หลังจากที่คริสโต-
ที่มีสจากไป โคลเฮมเนสตราก็เข้ามาและกล่าวแก้ให้กับตนเองในการฆ่าอกาเมมนอนว่า
กระทำไปเพราะสามีฆาตรสาวของตน แต่อิเล็กทรอนิกส์กล่าวแก้ว่า อกาเมมนอนกระทำไป
เพื่อประโยชน์ของชนส่วนรวม ในขณะที่คนใช้ของไอเรสต์ที่สได้เข้ามาและบอกว่าไอเรสต์ที่ส
ตายแล้ว อิเล็กทรอนิกส์เสียใจมากแต่โคลเฮมเนสตรารู้สึกโล่งใจเมื่อฟังข่าวนี ขณะที่อิเล็กทรอนิกส์
พร่ำว่าพันถึงน้องชายคริสโตที่มีสก็เข้ามาอย่างร่าเริงและบอกกับพี่สาวว่าตนได้พบปอยผม
บนหลุมฝังศพบิดาและคาดว่า เป็นของไอเรสต์ที่ส แต่อิเล็กทรอนิกส์บอกข่าวร้ายให้ฟังพร้อมกับ
แสดงความแค้นเคียดขี้ของคนที่จะแก้แค้นให้บิดาด้วยตนเอง ไอเรสต์ที่สได้ถือโอกาสกระโดดเข้า
มาและบอกว่า เป็นกระดูกของไอเรสต์ที่ส อิเล็กทรอนิกส์คร่ำครวญกับเจ้ากระดูกนั้นจนไอเรส-
ที่สส่งสารและบอกความจริง ทั้งสองจึงวางแผนฆ่าโคลเฮมเนสตราและดวงให้อิจิสทุสมาดู
ศพ อิจิสทุสเข้าใจว่าเป็นศพของไอเรสต์ที่สจึงเปิดฉากคุมศพ ไอเรสต์ที่สจึงบังคับให้เขาไป
ในวังและ ณ ที่นั้นอิจิสทุสก็ถูกฆ่าในที่ซึ่งเขาฆ่าอกาเมมนอน

โคลเทมเนสตราเท่าใด ดังที่เธอกล่าวถึงสามีของเธอว่า

Agatha ;... Et vingt-quatre heures par jour, nous nous tuons, nous nous suicidons pour la satisfaction d'un être dont le mécontentement est notre seule joie, pour la présence d'un main dont l'absence est notre seule volupté pour la vanité du seul homme qui nous montre journellement ce qui nous humilie le plus au monde,.... Je suis jolie et il est laid. Je suis jeune et il est vieux. J'ai de l'esprit et il est bête... Et lui qui a tout... Et jusqu'à ce matin, moi qui donnais tout, c'est moi qui devais paraître comblée. Pourquoi?

(Acte II, scène 6, p.131.)

โคลเทมเนสตราก็เหมือนกับอกาธาที่ความเบื่อหน่ายในความโง่ ความโลเลและความโอ้อวดของสามี เมื่อนานวันเข้าความเบื่อก็คงมีมากขึ้น จึงต้องหาชายอื่นมาทดแทน อกาธานั้นยังสามารถแสวงหาความสุขจากชายอื่นได้ง่ายกว่าโคลเทมเนสตรา ซึ่งมียศศักดิ์สูงส่งกว่า ฉะนั้นหนทางเดียวที่โคลเทมเนสตราจะหลุดพ้นจากอกาเมนอนได้คือการมาเพื่อจะได้อยู่กับคนที่ตนรักและปรารถนา โคลเทมเนสตราอาจสนิทใจกับใครสักคนเช่นเดียวกับมนุษย์ทุกคน และเมื่อพิจารณาคุณค่าสารภาพของเธอเกี่ยวกับอกาเมนอน จะเห็นว่าคล้ายคลึงกับลักษณะของนายกอาร์โกส แม้จะไม่มีโอกาสเห็นบทบาทของอกาเมนอน แต่สามารถมองเห็นได้จากตัวนายกอาร์โกส ซึ่งมีความเห็นแก่ตนเอง ไร้ความคิด ฉวยโอกาสสนับสนุนผู้ที่เป็นประโยชน์แก่ตนมากที่สุด ดังที่เขาแสดงความไม่เป็นตัวของตัวเองโดยเข้าข้างอิจิสตุสในตอนแรก ครั้นอิจิสตุสเป็นชู้กับอกาธา เขาก็หันมาสนับสนุนอเล็กตราโดยคำนึงถึงความแค้นและอารมณ์ส่วนตัวเป็นใหญ่ ไม่ใช่ปัญญาพิจารณาให้รอบคอบ ให้สมกับเป็นผู้บริหารเมืองคนหนึ่ง ลักษณะเช่นนี้ของนายกเมืองอาร์โกสจะคล้ายคลึงกับคนที่ไม่มีความคิด ฉลาดหรือหลักแหลมแต่อย่างไร เหมือนกับอกาเมนอนผู้มียศศักดิ์ประทับตนเท่านั้น ทำให้โคลเทมเนสตราเป็นผู้หญิงที่น่าเห็นใจซึ่งต้องพยายามออกทนอยู่กับชายที่มีลักษณะนิสัยเช่นนี้ จะเห็นว่าจิรัฐได้มองอกาเมนอนในมุมกลับต่างไปจากบทละครคลาสสิกโดยมองที่จุดบกพร่องของอกาเมนอนและให้โอกาสโคลเทมเนสตราแสดงความน่าเห็นใจของตน

เรื่องย่อบทละคร "อิเลกตรา" ของยูริพิทิส

หลังจากอกาเมมνονถูกฆ่าแล้ว คนใช้ผู้ซื่อสัตย์ได้นำไอเรสทีสหนีออกจากเมือง ส่วนอิเลกตราต้องมีชีวิตอยู่อย่างขมขื่นกับอิจิสทุสและโคลเทมเนสตรา ในที่สุดอิจิสทุสบังคับให้เธอแต่งงานกับชาวนา อิเลกตราจึงยังมีแต่ความโศกเศร้าเสียใจในความคำตอยของคุณ และยังเกลียดชังมารดาแค้นใจที่โคลเทมเนสตราเป็นต้นเหตุให้เธอต้องประสบความลำบากเช่นนี้

ไอเรสทีสได้กลับมาเยี่ยมบ้านเกิดเมืองนอนอีกครั้งตามคำบัญชาของอพอลโล ที่สั่งให้เขากลับมาแก้แค้นแทนอกาเมมνονผู้บิดา ไอเรสทีสได้พบกับอิเลกตราแต่ไม่ได้บอกความจริงว่าเขาคือใคร ขณะนั้นอิเลกตราได้คร่ำครวญถึงสภาพที่คำตอยในปัจจุบัน พร้อมทั้งรำพันถึงอดีตที่ตนเคยสุขสบาย ร่ำรวย เมื่อครั้งเป็นเจ้าหญิงผู้สูงศักดิ์ ในขณะที่นั้นลูกคู่ซึ่งแสดงเป็นชาวบ้านได้เข้ามาชักชวนอิเลกตราให้ไปงานเลี้ยง แต่อิเลกตราปฏิเสธโดยอ้างว่าไม่มีเสื้อผ้าสวยงามจะสวมใส่ ไอเรสทีสจึงบอกกับอิเลกตราว่ามีข่าวจากน้องชายมา บอกกล่าว อิเลกตราจึงเล่าให้เขาฟังถึงชีวิตอันยากไร้ และบอกถึงความปรารถนาที่จะให้ไอเรสทีสกลับมาแก้แค้นชาวนาได้ เชื้อเชิญให้ไอเรสทีสเข้าไปในบ้าน อิเลกตราซึ่งอับอายในความยากไร้ของตนได้ขอให้ชาวนาไปขออาหารจากคนใช้เก่าแกของอกาเมมνονมารับรองแขก ฝ่ายคนใช้เก่าแก่ก็ได้เข้ามาในกระท่อม บอกกับอิเลกตราว่าได้เห็นปอยผมที่หลุมฝังศพ คาดว่าเป็นของไอเรสทีสที่กลับมาแก้แค้นให้บิดา และเมื่อเขาเห็นไอเรสทีสก็จำได้เพราะไอเรสทีสมีแผลเป็นที่คิ้ว ทั้งอิเลกตราและไอเรสทีสต่างก็ตั้งใจที่ได้พบกันอีก อิเลกตราจึงร่วมวางแผนกับไอเรสทีสเพื่อฆ่าอิจิสทุส โดยอิจิสทุสจะถูกฆ่าในงานฉลองเทพเจ้า ส่วนอิเลกตรานั้นจะสร้างท่าเป็นว่าได้กำเนิดบุตรชายและขอให้โคลเทมเนสตรามาเยี่ยมเยียน จากนั้นก็เป็นหน้าที่ของไอเรสทีสที่จะลงมือฆ้ามารดา

ไอเรสทีสได้ฆ่าอิจิสทุสตามแผนการนั้น แต่เมื่อเขาเห็นโคลเทมเนสตราเข้ามาใกล้ เขารู้สึกสำนึกผิดไม่กล้าจะฆ่าบุพการี แต่อิเลกตราได้ให้กำลังใจไอเรสทีสและชี้ว่า ถ้าไม่ฆ่าก็จะเป็นการทำทายนกฏการแก้แค้นของศาสนา ไอเรสทีสจึงจำต้องฆ้ามารดาอย่างไม่

เต็มใจ แต่หลังจากนั้นทั้งสองได้รู้สึกสำนึกผิดที่ได้ข่มขู่พกาภิของตน และร้องไห้คร่ำครวญ
แสดงความเสียใจในการกระทำของตน

คาสเตอร์ได้ปรากฏตัวและตำหนิเทพอพอลโลว่า เป็นผู้ชี้ทางผิดให้แก่ไอเรสทีส
ทำให้เขาต้องข่มขู่ใคร่ คอจากนั้นคาสเตอร์ได้บอกถึงชะตากรรมของทั้งสองว่า อิเล็ก-
ตราต้องถูกเนรเทศออกจากเมือง ส่วนไอเรสทีสจะต้องถูกเทพแห่งการแก้แค้นตามล่า
และต้องไปเมืองเอเชนส์เพื่อถูกไต่สวนที่นั่น.

เรื่องย่อบทละครชุด "Mourning Becomes Electra" ของยูจีน โอนีล

ละครชุดเรื่องนี้ได้แบ่งออกเป็น 3 เรื่อง ดังต่อไปนี้

เรื่องแรก "Homecoming") กล่าวถึงตระกูลแมนนอน ซึ่งเป็นตระกูลที่เก่าแก่และมั่งคั่งในนิวอิงแลนด์ ตระกูลนี้นับถือศาสนาอย่างเคร่งครัดมาก มีเอสตราเป็นหัวหน้าครอบครัว เธอมีหน้าที่การงานหลายอย่างนับตั้งแต่เป็นผู้พิพากษา เทศมนตรี และเป็นทหารชั้นนายพล เขาร่วมรบในสงครามกลางเมืองพร้อมกับโอรินลูกชายของเธอ คริสตินภรรยาของเอสตราผิดหวังในชีวิตสมรสจึงคบชู้กับอคมแบรนต์ ลาวีเนีย ลูกสาวของเอสตรา และคริสตินได้ล่วงรู้ความลับนี้ ในขณะที่เดียวกันคนใช้ในบ้านได้สังเกตเห็นความคล้ายคลึงกับเอสตรา และสงสัยว่าแบรนต์จะเป็นลูกของเควิก แมนนอน (อาของเอสตรา) กับ มารีแบรนต์ ลาวีเนียได้พิสูจน์ความจริงนี้โดยการแต่งเหยียดหยามมารีว่าเป็นคนชั้นต่ำ ทำให้แบรนต์โกรธมากและเปิดเผยความจริงในที่สุดว่าเขาเป็นใคร ลาวีเนียได้ชูคริสตินไม่ให้คบกับแบรนต์อีกต่อไป มิฉะนั้นเธอจะฟ้องบิดา แต่ว่าคริสตินต้องการที่จะเป็นอิสระจากเอสตรา จึงได้สมคบกับแบรนต์วางแผนฆ่าเอสตราด้วยยาพิษ

คืนวันเอสตรากลับบ้าน ลาวีเนียพยายามที่จะกีดกันมิให้คริสตินอยู่ใกล้ชิดกับบิดา เธอพยายามปรนนิบัติเอสตราแทนคริสตินอยู่ตลอดเวลา ตลอดจนแสดงความรักความห่วงใยเอสตราจนออกนอกหน้า แม้กระทั่งยามดึกคืนก็ยังไม่ยอมหลับนอนแก่จะเดินไปมาหรือร้องเรียกบิดาเพื่อรบกวนเอสตราและคริสตินมิให้อยู่ตามลำพัง ฝ่ายเอสตราได้พยายามตั้งตนชีวิตใหม่กับคริสตินแต่ไม่เป็นผลสำเร็จเพราะความอกทนของคริสตินได้ลึกลง เธอได้สารภาพกับเอสตราว่าเป็นชู้กับแบรนต์ คำสารภาพของเธอทำให้เอสตราเสียใจและโกรธมากจนกระทั่งโรคหัวใจกำเริบ และช่วงนี้เองที่เอสตราขอจากคริสตินแต่เธอกลับนำยาพิษมาให้เขา ทันทีที่เอสตรารู้ว่าตนกินยาพิษลงไปเขาก็เข้าใจทันทีว่าคริสตินคิดฆ่าเขา จึงร้องเรียกลาวีเนียและบอกกับเธอว่าคริสตินเป็นผู้ฆ่าเขาคาย ส่วนคริสตินได้เป็นลมล้มพับไปเพราะความตื่นเต้น ทำให้ลาวีเนียมีโอกาสมพบยาพิษในมือเธอ ลาวีเนียจึงตระหนักแน่ชัดว่า คริสตินฆ่าบิดา

เรื่องที่สอง "The Hunted" โอรินได้กลับมาจากสงคราม เขาไม่ได้แสดงอาการเสียใจในการตายของบิดาแต่กลับสารภาพว่าจิตใจที่บิดาได้ตายลงไป ทั้งนี้เพราะ โอรินรักแม่มากกว่าพ่อ (ซึ่งตรงกันข้ามกับลาวิเนีย) โอรินถึงกลับกล่าวว่าเขาจะไม่ยอมให้ภักดิ์มารดาเป็นอันขาด เธอเป็นฐักับอัมแบรนท์ ทั้งลาวิเนียและคริสทีนพยายามที่จะแย่งชิงโอรินมาเป็นฝ่ายตน คริสทีนพยายามกล่าวถึงความหลังที่เธอและโอรินได้สร้างโลกแห่งความสุขซึ่งไม่มีใครมายุ่งเกี่ยวได้ และกล่าวว่าแอมรอนั้นมาคิดพันลาวิเนียไม่ใช่ตัวเธอ ส่วนลาวิเนียพยายามบอกกับโอรินว่าคริสทีนสมคบกับแอมรอนท์ซาเอสรา และทั้งสองเป็นฐักัน โอรินโกรธมากและไม่ยอมเชื่อลาวิเนีย ลาวิเนียจึงพิสูจน์ให้โอรินล่วงรู้ความจริงนี้โดยแสวงวางแผนว่าจะไปเมืองอื่นกับโอรินเพื่อไปเยี่ยมเยียนมิตรสหาย คริสทีนคิดว่าจริงจึงไปหาแอมรอนท์เพื่อจะบอกให้เขาระวังตัวไว้ ลาวิเนียและโอรินได้ลอบสะกดรอยตามคริสทีนไปที่เรือของแอมรอนท์ เมื่อโอรินเห็นภาพมารดาแสดงความสนิทสนมกับแอมรอนท์และอ่อนวอนแอมรอนท์ให้หนีไปแสวงหาความสุขอื่นตามลำพังจึงโกรธมากและตกลงใจฆ่าแอมรอนท์ในที่สุด (หลังจากที่คริสทีนขึ้นจากเรือไปแล้ว)

เมื่อลาวิเนียและโอรินกลับถึงบ้าน โอรินได้บอกคริสทีนว่าตนได้ฆ่าแอมรอนท์ตาย ทำให้คริสทีนเศร้าโศกเสียใจอย่างมาก โอรินพยายามปลอมโยนมารดาพร้อมกับชักชวนมารดาให้แสวงหาที่ที่เธอและคริสทีนจะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ตรงกันข้ามกับลาวิเนียที่แสดงความสะใจเมื่อเห็นมารดาโศกเศร้าพร้อมกับพอใจว่าเธอได้แก้แค้นแทนบิดาเป็นผลสำเร็จ ส่วนคริสทีนได้สูญเสียความหวังทุกอย่างความสุขที่เธอฝันว่าจะได้ร่วมชีวิตกับแอมรอนท์และหลุดพ้นจากกรอมแมนนอน เธอจึงฆ่าตัวตายตามแอมรอนท์ไปซึ่งทำให้โอรินเสียใจมาก

เรื่องที่สาม "The Haunted" ลาวิเนียและโอรินได้ไปเที่ยว เกาะปาซิฟิคใต้หลังจากที่กลับจากการเที่ยวเกาะ ลาวิเนียได้เปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด แต่งกายมีศิลปะงดงาม มีอาการปกริยาราวเริงสกลิสต์คล้ายคลึงกับคริสทีน แต่โอรินกลับเคร่งเครียดและไร้ความสุข ทั้งนี้เพราะรู้สึกสำนึกผิดที่ตนเป็นต้นเหตุในการตายของมารดา ส่วนลาวิเนียนั้นต้องการจะลืมเรื่องราวในอดีต จึงพยายามตั้งตนชีวิตใหม่ด้วยการคิดแต่งงาน

กับปีเตอร์เพื่อนบ้านซึ่งหลงรักเธออยู่ โอรินนั้นกลับพยายามยักยอกลาวิเนียแทนมารดา โดยไม่สนใจกับเฮเซลน้องสาวของปีเตอร์ที่หลงรักเขา โอรินได้ขู่ลาวิเนียว่าจะเปิดเผย ความลับทุกอย่างของครอบครัว ถ้าลาวิเนียแยกจากเขาไป โอรินได้เขียนจดหมายบันทึก เรื่องราวต่าง ๆ และการกระทำของเขากับลาวิเนียในอดีตพร้อมกับฝากไว้กับเฮเซล ลาวิเนียกลัวว่าโอรินจะเปิดเผยความลับของครอบครัวจึงสัญญาว่าจะไม่แต่งงานกับปีเตอร์ ้วยความขมขื่นใจแค้นใจที่โอรินหวังแทนเธอไว้ ประกอบกับกลัวว่าโอรินจะเปิดเผยการ กระทำในอดีตไม่วันใดก็วันหนึ่งและชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลก็จะสูญสิ้นไป ลาวิเนียจึงพูด ใหโอรินฆ่าตัวตายเสีย โอรินซึ่งในขณะนั้นได้มีจิตใจแปรปรวนและประสาทที่ตึงเครียด ได้สำคัญผิดคิดไปว่านั่นคือคำพูดของมารดาที่สั่งให้เขากระทำเช่นนั้น เขาจึงฆ่าตัวตายใน ที่สุด ลาวิเนียพยายามที่จะลืมเรื่องราวและการกระทำในอดีตให้หมดสิ้นด้วยการ แต่ง งานกับปีเตอร์ แต่ขณะที่เธอพบว่าเพื่อพูดถึงความสุขระหว่างเธอกับปีเตอร์ เธอได้ปลั่ง ปากเอ่ยชื่อ อคัม แบนท์ แทนที่ ข้อนี้เองทำให้เธอรู้ตัวว่าไม่ได้รักปีเตอร์ แท้จริงแล้ว เธอรักอคัมแบนท์ และเธอก็ไม่สามารถหลอกตัวเองได้อีกต่อไป ไม่สามารถลืม เรื่องราวในอดีตได้อย่างสิ้นเชิง ลาวิเนียจึงยอมทนทุกข์อยู่กับบาปทุกอย่างที่เกิดขึ้นใน ตระกูลแมนนอนตามลำพังในบั้นปลายชีวิตของเธอ

เรื่องย่อบทละคร "อิเลกตรา" ของ จอร์จ จีโรกุ

ไอเรสทีสปลอมตัวเข้ามาในเมืองอาร์โกส และพบกับคนทำสวนพร้อมด้วยเด็กหญิงสามคนซึ่งใช้ชื่อรวมกันว่า ยูเมนิคิส ไอเรสทีสได้ถามคนทำสวนถึงอิเลกตราว่าอยู่ในวังหรือไม่ คนทำสวนจึงเล่าให้ฟังว่าอิเลกตราโสเภรีที่อคาเมมมอนตอนตกตาย เธอจึงอยู่ในห้องใต้สุดของวังเพื่อจะให้มีโอกาสมองลงมายังหลุมฝังศพของบิคาได้ ในขณะที่ตัวยูเมนิคิสได้เล่นละครทำนองล้อเลียนอิเลกตราและโคลเทมเนสตรา คนทำสวนจึงห้ามปราม ยูเมนิคิสบอกว่า พวกตนจะโตขึ้น ๆ จนถึงวันที่อิเลกตราแต่งงานกับคนทำสวน ไอเรสทีสจึงรู้ว่าพี่สาวถูกอิจิสทุสบังคับให้แต่งงานกับคนทำสวน นายกเมืองอาร์โกสและอคาธาภรรยาสาวได้เข้ามาและกล่าวถึงอิเลกตราว่า เป็นผู้มีลักษณะนิสัยตั้งใจมั่น แข็งกล้า และข้อนี้เป็นสิ่งที่ตัวอิจิสทุสเกรงกลัว จึงหาทางให้แต่งงานกับคนชั้นต่ำเพื่อจะได้ไม่ก่อความยุ่งยากขึ้น อิจิสทุสได้เข้ามาพร้อมทั้งให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับอิเลกตราว่า อิเลกตราพยายามทำตนให้เด่นไปจากผู้อื่น ต้องการจะติดต่อกับพระเจ้าซึ่งอิจิสทุสกลัวว่าคนอื่นจะทำตาม และอิจิสทุสเองไม่สามารถควบคุมได้ บ้านเมืองอาจเกิดความระส่ำระสายถ้าอิเลกตราแต่งงานกับคนทำสวน พระเจ้าอาจไม่สนใจในคนชั้นต่ำและก็จะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยว อิจิสทุสเองไม่ต้องการให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมือง จึงพยายามทุกวิถีทางที่จะกำจัดพวกก่อกวนความสงบ

ในขณะนั้น อิเลกตราและโคลเทมเนสตราได้ทะเลาะกันกว่าใครเป็นผู้ลักไอเรสทีสให้ตกลงไปที่พื้น โคลเทมเนสตราพยายามชักชวนมิให้อิเลกตราแต่งงานกับคนทำสวน แต่อิเลกตรากลับไม่สนใจในเรื่องนี้ ยกเว้นการลักไอเรสทีส ในที่สุดโคลเทมเนสตราจึงคัดความร้ายกาจโดยนำอิจิสทุสรับเรื่องเดินและออกไปจากที่นั้น ไอเรสทีสจึงขอคนทำสวนแต่งงานกับอิเลกตรา ซึ่งทั้งคนทำสวนและอคาทาก็ยินยอมตกลง เมื่อคนทั้งหมดออกไปแล้ว ไอเรสทีสจึงบอกความจริงว่า ตนคือใคร ทำให้อิเลกตราดีใจมาก เธอพยายามยุยงให้อิเรสทีสเกลี้ยโคลเทมเนสตราโดยกล่าวว่า มีชู และอาจจะเป็นชาติกรรมาภิคาควย ไอเรสทีสพยายามถามความจริงกับโคลเทมเนสตรา ขณะนั้นนายกเมืองอาร์โกสก็เฝ้า ภรรยาถึงชูของอคาธา ซึ่งอคาธาเองก็ได้บอกเหตุผลของการมีชู และได้บอกชื่ออิจิสทุส

ว่าเป็นซุของเธอนั้นที่สุด ไคลเทมเนสตราตกใจจึงพลั้งปากออกไปว่า ⁴⁰ อีเลกตราและไอเรสตีส์จึงรู้ความจริง อีเลกตราพยายามจะลงโทษคนทั้งสองให้ได้ ^{หรือ} หน้านั้นมีข่าวศึกยกทัพมาประชิดเมืองอาร์โกส กองทัพจึงต้องการแม่ทัพนำออกสู้รบ อีจิสตุสรับอาสาเป็นผู้นำทัพ และขอแต่งงานกับไคลเทมเนสตราเพื่อรับตำแหน่งดังกล่าว แต่อีเลกตราไม่ยอมโดยอ้างว่า ไม่ต้องการปล่อยให้ชาติกรลยจนวอดอยู่แม้ว่าอีจิสตุสจะอ่อนนวยอ่อนอย่างไรก็ตาม อีเลกตราพยายามซ้ำเติมความผิดของมารดาในเรื่องการมีชู้ ในที่สุดไคลเทมเนสตราอดทนไม่ได้จึงยอมรับว่า ตนชกอกาเมมนอนเพราะเกลียดและเบื่อหน่ายสามี พร้อมทั้งไถยกเหตุผลต่าง ๆ มากล่าวอ้าง อีเลกตราโกรธมากจึงร้องสั่งให้ไอเรสตีส์ฆ่าคนทั้งสองในที่สุด ยูเมนิคิส ซึ่งขณะนั้นได้เปลี่ยนรูปร่างจนสูงขึ้นเท่ากับร่างอีเลกตรา ได้พยายามชักชวนไอเรสตีส์ แต่ก็ไม่สำเร็จ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ไอเรสตีส์ได้ลงใจและค่อนข้างจะเชื่อยูเมนิคิสอยู่ เพราะไอเรสตีส์ได้รู้ความจริงแล้วว่า บิดาตายเพราะเหตุใด ฉะนั้นเป็นหน้าที่ของเขาที่ต้องล้างแค้นให้บุพการีตามที่อีเลกตรากล่าว

ผลสุดท้ายกองทัพซึกสามารถตีเมืองอาร์โกสจนพังพินาศสิ้น ประชาชนต้องล้มตายเป็นอันมาก เหลือแต่เพียงกษัตริย์ชกอกาเมม คนพิการและอีเลกตราเท่านั้น

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นางสาวกอบกุล อิงคุทานนท์
วุฒิการศึกษา อักษรศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2515
ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

